

ஸுதந்திரம்

SUTANTIRAN

வளர்வார் ஆண்டு 2002, ஆணி 1 (15-6-71) செவ்வாய் ந.ஆகிர் பிறை 21 புத்தகம் 25 இதழ் 30

‘இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் சென்றாலும்

கடைசி தமிழன் உள்ளவரை உரிமைக்கு போராடுவோம்!

அ. நி. சபையில் நேமிநாதன் முழுக்கம்

‘இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் சென்றாலும் இந்நாட்டில் கடைசித் தமிழன் இருக்கும் வரை எமது இனத்தின் மொழியின் மைக்கா கப் போராடியே திருவோம்!'

—இவ்வாறு அரசியல் நிர்ணய சபையில் கர்ச்சித்தார் திருமலை பா. உ. திரு. பா. நேமிநாதன் அவர்கள்!
அவர் மேலும் பேசகையில் அ. (11-ம் பக்கம் பார்க்க)

வெளிநாடுகளில் ‘பீப்பிள்ஸ் வில்’ ஏட்டுக்கு பெருத்த வரவேற்பு !

ஆங்கிலத்தில் வெளியாகும் இலங்கை வாழ் தமிழ்மக்களின் உரிமைக்குரலான ‘பீப்பிள்ஸ் வில்’ ஏட்டுக்கு வெளிநாடுகளில் பெருத்த வரவேற்பு காணப்படுகிறது. இந்தியா இங்கிலாந்து, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் உள்ள அரசியல் தலைவர்களையும் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைகளில் ஆர்வமுடியடைய ஏனையோராயும் ‘பீப்பிள்ஸ் வில்’ பெருமளவு கவர்ந்துவிட்டதாம்.

முதறிஞர் ராஜாஜி, அமைச்சர் சி. குப்பிரமணியம், சி. பா. ஆதித்தானர், தி. மு. க. தலைவர்கள் மற்றும் அரசியலாளர்கள் ‘பீப்பிள்ஸ் வில்’ ஏட்டுக்கு மூலம் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைகளை அறிந்து பொன்று வதில் ஆர்வம் காட்டி வருகிறார்கள் என்று அறியப்படுகிறது.

அன்னமயில் தமிழக சட்டசபையில் ‘பீப்பிள்ஸ் வில்’ ஏட்டுக் கொடுக்கியிருந்த கட்டுரையென்றை தமிழக முதல்வர் கண்ணர் கருணாநிதி வாசித்துக்காட்டி யது தெரிந்ததே.

தனி ஆட்சி நடத்தியவர்கள் எழுத் தமிழினத்தார்!

அ. நி. சபையில் ஜெயக்கௌடி முழுக்கம்!

—1948ம் ஆண்டு இலங்கை நாட்டிற்கு கிடைத்த சுதந் திரம் முழுமை பெற்றதாக இல்லை என்றதனால் தான் நாம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் கூறியதாவது—

—1948ம் ஆண்டு இலங்கை நாட்டிற்கு கிடைத்த சுதந் திரம் முழுமை பெற்றதாக இல்லை என்றதனால் தான் நாம் அரசியல் நிர்ணய

அடுத்த இதழில்:

அரசியல் நிர்ணய சபையில், சி. கதிரவேந்பிள்ளை, பா. நேமிநாதன், க. துரைசாத்தினம், ஆ. தங்கத்துவர, வி. என். நவரத்தினம், ஆகியோர் நிகழ்த்திய உரகள் சுதந்தினில் இடம் பெறும். —ஆர்ஜு

சபையை அமைத்து இந்த சுதந்திரத்தை மூழுமைப் படுத்த விரும்புகிறோம்.

உள்ளே

அரசியல் மடல்-பக்கம் 3
ஒத்துழைப்பாளர்களுக்கு ஓர் சவால் —பக்கம் 4
கிருபானந்தவாரியார்

க. புரை—பக்கம் 4
குயக்கியார் —பக்கம் 5
காண்சிகியின் கலையணியின்கீழ்

காநாகாம் —பக்கம் 6
'பொதுவாழ்வு' பற்றி
அமரர் அண்ணை

—பக்கம் 7
மார்செலி பாரனின் வங்காட்டு விடுதலை

வாலாஸா—பக்கம் 7
ஃலையகத்திலே—பக்கம் 8
கீக்கள் விரலை

வைத்தாஸி 'பதிய
தொர்சுகை)—பக்கம் 9
'பிரிவிவ' மாறுவகுற்கு

ஓர் இயற்கை வைத்தியம்
—பக்கம் 10

படவிழா வில் எம்.ஜி.ஆர் பேசுகையில் பின் கண்ட வாறு கூறினார்:—

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

‘மனிதனுடைய தகைமையை அவனுடைய வாழ்வு விளக்குகிறது.’

—தர்மசக்கரம்.

காலம் பெறுமதியானது. காலத்தை வீணைக்காதீர்கள். மிலக் வைற் கலவை பவுடர் வாங்கிப் பாவித்து நேரத்தையும், பணத்தையும் மிச்சப் படுத்துங்கள். பாவித்து மேலுறைகளை அனுப்பி மிக உயரிய பரிசுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

மிலக் வைற் சோப் தொழிற்சாலை யாழ்ப்பானம்.

திருகோணமலையில் இயந்திரப் படகுகளுக்கு சிங்கைப் பெயர்!

திருகோணமலைத் துறை முறையே T.36. 'வெலகோவா' என்றும் T.37. 'அவகோவா'—என்றும் பெயரிடப் பட்டுள்ளது. இவற்றுக்கு முறையே 'வெகாணேஸ்வரபுரம்'. 'அந்தசனி பார்புரி' எனவும் பெயர் மாற்றுகின்றன.

நப்பட வேண்டுமென்று திருகோணமலைத் தமிழ் மக்களே கொள்வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாகதிருகோணமலை பா. உ. திரு. பா. நேமிநாதன் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

மொழி ஆதிக்கம் ‘சோசலிசம்’ அருமா?

அன்பு நண்பா,

‘பார், பார் தமிழ் நாட்டினைப் பார்; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினைப் பார்; அவர்களன்றே முற்போக்கு வாதிகள்; தமிழ் இன உரிமைக் கோரிக்கைகளையெல்லாம் தூர் விசி விட்டு இந்திரா அம்மையாருக்கு சாமரம் விசுகிருர்கள் சோசலிச சமுதாயத்தை அமைத்திட; இந்திய தேசிய ஒற்றுமைக்காக இந்தி எதிர்ப்பினையும் கை நழுவ விட்டு விட்டார்; சோசலிச சமுதாய அமைப்பினைக் கண்டிட தோனோடு தோன் நின்று உழைத்திடுக்கின்றார் இந்திரா அம்மையாருடன்; தொட்டதற்கெல்லாம் தமிழ் நாட்டினை உதாரணம் காட்டிடும் தமிழரசுக்கட்சியினர் இந்த விஷயத்திலும் தமிழ் நாட்டினையன்றே பின்பற்றிடவேண்டும்; மொழி, இனத்தகராறுகளை மூட்டைகட்டி வைத்து விட்டு, சோசலிச சமுதாயமைத்திட இந்திராவுடன் தி. மு. க. வினர் எப்படி ஒரே அணியில் நின்று உழைத்திடுகிறனரோ, அதேபோல இங்கும் தமிழரசுக்கட்சியினர் சிறிமாவோ அம்மையாருடன்றே ஒத்துழைத்திடவேண்டும்; மொழி, இனப்பிரச்சினைகளை பேசிக்கொண்டிருப்பதை தமிழரசார் கைவிட வேண்டும்’

—இப்படி ஒரு பிரசாரத்தினை இந்நாட்டிலேயுள்ள தமிழ் கம்யூனிஸ்டுகளும், ஆனாங்கட்சிக்கு ஆவவட்டம் விசிடும் தமிழ் காங்கிரஸ் முக்காலிகளும் கடந்த சில காலமாக குறிப்பாக இந்தியப் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்ற காலங்களில்—திவிரமாக நடத்தி வந்திருப்பதனை நீ அறிந்திடுவாயே நண்பா!

இத்தகைய பிரசாரத்தினை அவர்கள் மேற்கொண்ட நேரத்தில் நாம் விலாநோகர் சிரித் தோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினைப் பற்றி—தமிழ்மொழி காத்திட அன்றை எழுப்பிய அரணைப் பற்றி—இதுகாலவரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினை திட்டுவதையே தம் பிறவிப் பயனுக்கக் கருதித்தொண்டிருந்தவரீகள்—கழக உணர்விலே தோய்ந்த நமக்கு 'விளக்கம்' தந்திட முயற்சிக்கும்போது நமக்கு சிரிப்புவராதா என்ன?

திராவிட முக்கணேற்றாக கழகம் “சோசலிசமயக்கத்தில்” மொழி, இனப் பிரச்சினைகளைக்கூடிடுவிட்டது கூறிடுவோர் — அண்ணேனின்பாரம்பரியத்தை அறியாதோர்; முன்னேற்றக்கழகத்தின் முழுமுதல் நோக்கத்தை — இந்திராகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வை—தமிழ் ஏழங்கியினை, உணர்ச்சியினை அடித்தளமாக்கிகாண்டே கழகம் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளதென்ற உணர்வையினை—உணர்ந்திட மறுப்போர்; என்று எடுத்துரைத்தோம்!

இந்திரா காந்தியோடு தி.மு. கழகம் ஒத்துழைப்பதற்கும், இங்கு தமிழரசுக் கட்சியினர் சிறிமா அரசுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கோரப்படுவதற்கும் வித்தியாசம் நிரம்புகிறு; அங்கு இந்திரா அம்மையார் தமிழர்களில் மீது இந்தியத் திணித்திடவில்லை; தமிழக உரிமைகளை மறுத்திடவில்லை; தமிழ் மக்கள் மீது இந்த திணிக்கப்படுமானால் — தமிழ் நாட்டின் உரிமைகள் பற்றிக்கப்படுமானால் — தி.மு. கழகம் இந்திரா அரசுக்கு ‘சோசலிசத்தின்’ பெயரால் ‘ததாஸ்து’ போட்டுக்கொண்டிராது; தள்ளியெழுந்து போராடும்; இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உணர்ச்சிகளை— அதன் கடந்தகால வரலாற்றினை—புரிந்தவர்களுக்கு தெரிந்திடும்; அங்குள்ள நிலைவேறு; இங்குள்ள நிலைவேறு; இங்கு சோசலிசத்தின் பெயரால் தமிழனாத்தை முற்றுக ஒழித்துக்கட்டினிட முயறுகிறது அரசு; இந்த அரசுடன் தமிழரசுக் கட்சியினர் எப்படி ஒத்துழைத்திட முடியும்; இதையும் அதையும் ஒப்பிட்டு தமிழ்மக்களைக் குழப்பிட முயலாதீர்; என்று ஒப்பாரியைத்துத்திரிந்த ‘ஒத்துழைப்புத் தம்பிரான்களுக்கு’ பதிலளித்திட்டோம்; உண்மைத்தனை மக்கள்முன் உலவவிட்டோம்!

‘முற்போக்குப் போர்வையின்கீழ் மத்திய அரசு தமிழ் மக்கள் மீது இந்தியத் திணி தீடுமானால்—தமிழ்நாட்டின் உரிமைகளைப் பற்றித்திட முயலுமானால்—பதவிகளை உதவி எறிந்திட்டு திடும். கழகம் போராட்டத்தில் குதித்திடும்; என்று தமிழக முதல்வர் கலைஞர் விடுத்த எச்சரிக்கையையும் திடும். கழகத்தை வைத்துக்கொண்டு இங்கு தப்புப் பிரசாரம் செய்துவந்த ‘மதோன்மதிதர்களுக்கு’ சுட்டிக்காட்டிமுனேம்!

சோசலிச முகமுடியின் கீழ், இந்திரா அரசு இந்தியத் திணித்திவெட்டையோ, தமிழ்மொழி யின் உரிமைகளை அபகரித்திடுவதைவோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு சிறிதளவும் சகித்துக்கொண்டிராது; சோசலிசத்தைவிட சுந்தரத் தமிழ் மொழியின் வாழ்வே கழகத்த வர்க்கு முக்கியமானது; என்ற உண்மை — இந்தியப் பொதுத் தேர்தல் முடிவடைந்து முன்றே திங்கள் கழி வதற்கிடையில் — இந்திய அரசுக்கு மட்டுமல்ல; தி.மு.: கழகத்தை உதாரணம் காட்டி, தமிழரசுக் கட்சியினர் 'சோசலிசத்தின் பெயரால்' மொழி, இனப்பிரச்சினை

களைக் கைவிட்டு சிறிமா அம்மையாடுடன் ஒத்துழைத்திடவேண்டும் என்று கூறிவந்து ஒத்துழைப்புத் தம்பிராண்களுக்கும்' இப்போது தெரிந்திருக்க வேண்டும்!

ஆம் நண்பா, மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களின் பதவிப் பெயர்களையும், அமைச்சர்களின் பெயர்களையும் இந்தியில் மட்டுமே அழைத்திடவேண்டும் என்று ஒரி சுற்றறிக்கையை இந்திரா அரசு அன்றையில் வெளியிட்டிருந்தது; டெல்லியின் இந்த இந்தி தினிப்பு அறிக்கையை எதிர்த்து டெல்லிப் பாராளுமன்றத்தை—ஏன் அனைத்திந்தியாவையுமே—கிடூகிடுக்க வைத்துவிட்டது திராவிட முன்னேற்றக்கழகம்!

இந்தியைத் தினித்திடின் மீண்டும் போராட்டமே வெடித்திடும்; தமிழ்நாடு ரண்டு களமாகும்; உங்கள் சோஷலிசப் பேச்சுக்கண்டு உலகம் சிரித்திடும்! என்று தி.மு.சு கழகம் எச்சரித்து எதிர்த்துப் பொங்கியெழுந்ததன் பயனாக இந்தியுடன் ஆங்கிலம் என்ற சமரசத்திட்டத்தை இந்திரா அம்மையார் அறிவித்தார். அதைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ளாது இந்தி பற்றிய அறிக்கையை முழுவதும் வாபஸ் பெறும்படிக் கோரி கிளர்ச்சி நடத்திவருகிறது தி.மு.சு கழகம் டெல்லிப் பாராளுமன்றத்தில் கேள்வ நேரத்தை பகிஞ்சரித்தும் வருகிறது!

நண்பா, மொழி ஆதிக்கம் காலப்போகில்-மிக விரைவில் பொருளாதார ஆதிக்கமாகவும் மாறிவிடும் என்பது வரலாறு காட்டிடும் உண்மையென்றே! எனவே மொழி ஆதிக்கத்தினை ஏற்றுக் கொள்பவனை மார்க்கியவாதியென்று நாம் எப்படிக்கூறிட இயலும்?

இந்த வகையிலே பார்த்திடும்போது, இந்நாட்டிலே உண்மையான சோசலிசவாதி, மார்க்சியவாதி, பொதுவடமை வாதி யார் என்பது தெரிகிறதன்கீழே உள்ளிகு?

இன்று சோசிசம் பேசத்துவங்கியிருக்கும் சிறீலண்கா சுதந்திரக்கட்சியினரே ‘சிங்களம் மட்டும்’ என்ற சட்டத்தை ஆக்கி வைத்து சிங்கள மொழி ஆதிகிகத்தை உருவாக்கியவர்கள்!

பொதுவுடமையர் தாங்களே என்று கூறிக் கொள்ளும் பீட்டர் கெனமன், வி. பொன்னம் பலம் கும்பல், சிங்கள மொழி ஆகிக்கத்தை முழுக்கமுழுக்க ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது; தமிழுக்குசுமத்துவம் தரப்படுவதை எதிர்க்கிறது!

‘ட்ராஸ்கி’யைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறும் சமசமாகக்கட்சியினர் சிங்களமொழி ஆதிக கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தயிமுகிகு சமத்துவம் தரப்படுவதை எதிர்க்கிறார்கள் இப்போது!

‘சமதூர்மவாதிகளின்’ நிலையே இதுவென்று முதலாளித்துவ வாதிகளான யூ.என்.பி.யினர் பற்றி கூறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? தமிழ் காங்கிரஸ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் களும், மற்றும் ஒரு சில உதிர்த்துமிழர்களும் சிங்களமொழி ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சரணைக்கியடைந்து சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து கிடக்கினார்கள்!

இத்தகைய மொழி வெறியர்களாலும், அவர்களுக்கு துணை போகின்றவர்களாலும், ஒரு போதும் சோசலிச சமுதாயத்தை அமைத்திட முடியாது. இவர்கள் தங்கள் மொழி வெறியினைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தி மற்றவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்திடவே விரும்பி வருகிறார்கள்.. எனவே இவர்கள் ஒரு போதும் சோசலிச வாதிகளாக இருந்திடமுடியாது!

இந்னையில் சிங்களமொழி ஆதிக்கத்திலே
எதிர்த்து, தமிழக்கு சமத்துவம் கோரி போ
ராடிவரும் ஒரே இயக்கம் நமது தமிழரசு
இயக்கம்தான்; இந்த வகையில் நாமே உண்ணே
மையான சோசலிஸ்டுகள்; பொதுவுடமை
வாதிகள் என்பதை அரசியலறிந்தோர் ஏற்றுக்
கொண்டிருவரி!

ஆம் நண்பா, அரசியல் நிர்ணய சபையில் உரையாற்றிய நம் அடுமைத் தந்தை அவர்கள் கூட இதை திட்டவட்டமாகக் கூறியிருக்கிறார்;

‘சிங்களம் மட்டும் சட்டம் ஒரு அநியாயச் சட்டம்; அதை இந்நாடு தே தமிழர்கள் ஒருபோதுமே ஏற்க முடிப்பார்கள்.’

என்று செல்வா அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய
சபையில் தெளிவாக எடுத்துகரத்திருக்கிறார்!

15 ஆண்டுகள் கழிந்தும் சிங்களமொழி ஆசிக்கம் தமிழர்கள் மீது திண்ணக்கப்படுவதை எதிர்ப்பது என்ற திடமான இலட்சியத்திலிருந்து தமிழரகசக்கட்சியும் தமிழி ன முமிகியியும் விவகாவில்லையென்பதையன்றே செல்வாவின் ஏச்சரிப்பு எடுத்துக்காட்டுகின்றது!

சிங்களம் மட்டும் சட்டம் என்பது அரசாங்க அலுவல்களை சிங்கள மொழியில் நடத்துவது என்பது மட்டுமல்ல—அது ஓர் அரசியல் பொருளாதார ஆதிக்கப்பிரச்சி.

இரண்டு மொழிகள் பேசும் மக்கள் வாழும்
நாட்டில் ஆட்சி மொழியொன்று நாடு
இரண்டுபடும்; நாடு ஒன்றுக் கிருந்திடவேண்டு
மானால் ஆட்சி மொழி இரண்டாக் கிருந்திட
வேண்டும்; இந்த உண்மையை சிங்களமொழி
ஆதிக்கத்துக்கு முட்டுக்கொடுப்போர்
உனர்ந்து இரண்டில் ஒரு முடிவுக்கு வந்திட
வேண்டும்! நாட்டின் ஒருமைபாட்டிலைப்
காப்பதற்கு இரண்டு மொழிகளுக்கும் சமத
துவம் தரப்படவேண்டும்—அன்றேல் நாட்டின்
ஒருமைப்பாடு சின்ன பின்னப்படுவது
தவிக்கமுடியதாகிவிடுவதை உலகவரலாறு

இருமொழிக்கும் சம உரிமை அளிக்க
மறுக்கப்படும் போதான், ஒரு மொழிக்கு
ஒரு நாடு என்ற தத்துவம் தலை தூக்கு

(Older than 1970)

‘ଆର୍ଚିଯଲ୍ ମଟଲ୍’ ପଢ଼ି
‘ବେଳୀ’ ଏହି କନୁକୁ

சுதந்திரன் பத்திரிகையில் இப்போது ஆசிரி
ராக இருப்பவர் கோவை மகேசன். அண்ணு தனழ்
‘திராவிட நாடு’ பத்திரிகையில் ‘தமிழகு’ என்று
தலையில் கொள்கை விளக்கம் சூறும் மடல்களை
எழுதி வந்ததுபோல, கோவை மகேசனும் சுதந்திர
ரன் பத்திரிகையில் கொள்கை விளக்கம் சூறு
அரசியல் மடலை எழுதி வருகிறார். அறிஞர் அன்னை
வின் அதே பாளி! அதே நடை! இவரது மடல்களை
பல இளைஞர்கள் ஆர்வத்தோடு விரும்பிப் படிக்கிற

— ‘ଓଇଅସି’ (ମେଁ 1871 ରକ୍ତପିଣ୍ଡ)

அத்தியாயம் (1)

இந்து விஷக்கு முத்துப் போல் எரிந்து ஓளி விசியது; ஹதுவத்தியின் மணமும், சாப்பிராணியின் மணமும் கலந்து ஒரு சுகந்தமானம் வீடு முழுவதும் பறவியிருந்தது. தம்புராயின் கருதி யோடு இணைந்து ஒவித்த பூரதியின் குரவிலே தோய் ந்துபோய் உட்கார்ந்திருந்தான் அன்னபூரணி யம்மான்.

பாரதி, பாட்டை முடித்து விட்டு, தம்புராவை வைத்து விட்டு, எழுந்தபோது “ஆண்டவனே என் பிள்ளை ரத்திருந்தமாட்டானா? அவனுக்கு இந்த வருத்திலாவது ஒரு கால் கட்டுப் போட்டு. என் மனதில் அமைதியைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாயா?” என்று கேட்டபடியே அன்னபூரணி அம்மாள் நின்று கொண்டிருந்தான். அவள் விழிகளில் நீர்த்துளிகள் முத்துப் பறவகளென உருண்டு கொண்டிருந்தன.

“அம்மா! அன்ன னுக்காக நீங்கள் தினமும் இப்படிக் கண்ணீர் விடுகின்றீர்கள். ஆனால் அன்னன் நீங்கள் நினைப்பது போவிருப்பான் என்று என்னால் நம்பமுடியவில்லையெய்ம்மா” என்று பாரதி.

“கைப்புண்ணுக்கு கண்ணை வேண்டுமாம் மாம் மா. அவன் திருந்தி நடத்தால், நல்வாலுயிருந்தால் எனக்குச் சந்தோஷம்தானே. எல்லாம் அவன் விட்ட வழி” என்று அவன் கூறி முடித்தபோது, அழைப்பு மணி வீடு முழுவதும் கணக்கைவன ஒலித்தது.

“எங்கபென் முருகன் என்னைத் தவிக்கவிட மாட்டான் பாரதி. பாரதித்தியா மணி ஒவிக்கிறது. போய்ப்பாரேன் பாரதி. யாரோ வற்கிருக்கிறார் கன் போவிட்டுக்கே... என்று கூறினால் அன்னபூரணி அம்மாள். பாரதி பூசை அறையை விட்டு வெளியே எழுந்து சென்றான்.

அழைப்பு மணியின் பித்தானை அமுக்கின்டு, யார் வருவார்களோ என் என்ன மிட்டவாரே அங்குமிங்கும் பாரத்து மிரண்டுகொண்டு நின்றுவ பானுமதி.

வீட்டு முகப்பில் அழகான பூஞ்செடிகள் பூத்துக்கூலுங்கின்றன. வீட்டின் தென்புறமாக விதம்விதமான குரேட்டன் செடிகளும், ரோஜாக்கன்றகளும், குண்டு மல்லிகையுமாகப் பாரதித்துக் கொண்டேயிருக்கலாம் போல் தோன்றியது. மெல்லென விசம் சிதளத் தென்றவில், மலர்களின் நறுமணம் கலந்து வந்ததாலோ என்னவோ, அந்த வாசனையில் தன்னையே மறந்து நின்றான் பானுமதி.

கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியே வந்த பாரதி சில கணப்பொழுது அப்படியே அவளைப் பாரத்துக்கொண்டு நின்றான்-தோனில் யாரோ தொடுவதைத் திடுக்கிட்டுத் திடும்பியவன் திறக்கத்தவாய் ‘பாரதி நீங்களா?’ என்றான்.

‘பானு நான் முதலில் நம்பவேயில்லை. அப்புறம் நீங்களை அழைத்துப் போது தான் உண்மையிலேயே பானுமதிதான் என்பதை உறுதி செய்துகொண்டேன். அதுசரி ஏது இந்தப் பக்கமாக... வா பானு உள்ளேயிருந்து பேசலாம்’ என்று அவன் கரங்களைப் பற்றி உரிமையுடன் அழைத்துக்கொண்டான்.

பானுமதியும் பாரதியும் கலாரியில் ஒன்றுக்கப்படித்தவர்கள். அது மட்டுமல்ல ஒருவர் ஒருவர் ஒரோடு இரண்டு வந்தானா?

துக்கள் வொஹல் கவர்த்தல்...!

நெருங்கிய சினேகிதிகளுமாவர். பானுமதி பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, மேற்படிப்புக்குச் சென்றுவிட்டான். ஆனால் பாரதிக்குப் படிப்பைப் பதைநாடரமுடியாது பாரதி. உனக்கு என்பதற்குத் தொடரமுடியாது போய்விட, அவள் திருமதியைத் தொற்றுவிக்கமாட்டாயா?” என்று கேட்டபடியே அன்னபூரணி அம்மாள் நின்று கொண்டிருந்தான்.

“அம்மா! அன்ன னுக்காக நீங்கள் தினமும் இப்படிக் கண்ணீர் விடுகின்றீர்கள். ஆனால் அன்னன் நீங்கள் நினைப்பது போவிருப்பான் என்று என்னால் நம்பமுடியவில்லையெய்ம்மா” என்று பாரதி.

“கைப்புண்ணுக்கு கண்ணையைத் தொடரமுடியாது விட்டது. அவள் கணவன் வண்டனில் உயர்கல்வி கற்கச் சென்றுவிட்டான். இன்றும் மூன்று மாதங்களில் திரும்பி விடுவான். அதன் பின்புதான் சம்பிரதாயப்படி திருமணம்:

நமது தொடாக்காதை

“ஏன் பானு ஒன்றுமே பேசாமலிருக்கிறோய்?” என்றான் பாரதி.

“பாரதி, இது உங்கள் விடுதானே?”

“அதுதான் இடப் பிரதி சினை. பாரதி, எப்படியாவது உங்கள் விட்டில் எனக்கு இடம் தருவாய் என்ற நம்பிக்கை சுற்று முன்னர்தான் ஏற்பட்டது. பிலீஸ், நீயே கிபாரிச் செய்து எனக்காக...”

“பானு! உனக்கில்லாத வீடா? ஆனால் அம்மா இலகுவில் சம்மதப்பட மட்டானோ!”

“ஏன்?”

“இங்கே கவியானமாகாத அன்னக்கார்கள் இருக்கின்றார்கள். அப்புறம் ஊரார்... அதனால் தான் ஆண்களுக்கு மட்டும் என்று...”

“அது சரி பாரதி, என்னைப் பற்றி உனக்குத் தெரியும்தான்...”

~~~~~

“பாரதி உனக்குத் திருமணம்...” என்று திருத்தினால்.

“சட்டப்படி முடிந்துவிட்டது. கல்யாணத்துக்கும் தெரிவுக்கூடியில் படித்தபோது. எப்படி நீ— உன் என்று என்னை அழைத்தாயோ, அப்படியே அழைப்பதுதானே. எனக்கு மரியாதை எல்லாம் தேவையில்லை பானு.”

“பாரதி உனக்குத் திருமணம்...” என்று திருத்தினால்.

“சட்டப்படி முடிந்துவிட்டது. கல்யாணத்துக்கும் தெரிவுக்கூடியில் படித்தபோது. இருந்தாற் போல் தோக்கு அப்பா மாரடைப்பால் இறந்தபோனார். பின்னர்...” என்று தன்கதையைக்குறி முடித்தான்:

“நீங்கள் இங்கே வந்து...”

“முன்று வருடங்களாகச் சுதானு பெரியகதை: அதுசரி பானு. நீந்த விடயத்தைக் கூறுவில்லையே” என்று கேட்டான் பாரதி.

“பாரதி நீங்கள் இங்கே வந்து...”

“பாரதி உங்கள்னைப் பற்றி அப்மா கூட்டவாதப்படாத்திக்கிறோர்கள்?” என்றான் பாரதி.

“ஆமாண்டியம்மா. நினைப்பதென்ன? அவன் கெய்வது கூட்டுப்படவே இல்லையடி. எங்க சின்னை னைவைப் பற்றி ஊரெல்லாம் கண்டபடி. சொல்லுவாரிகள். அப்புறம் நீயும்—இதி கிருந்தால், உன்னல்ல பெயருக்கு அவனால் கெட்ட பெயர் ஏற்பட்டுவிடும் என்று அம்மா...” அவள் விழிகள் பனித்து நின்றன.

“பானு நான் உண்ணமையைச் சொல்லப்பயப்படவே இல்லையடி. எங்க சின்னை னைவைப் பற்றி ஊரெல்லாம் கண்டபடி. சொல்லுவாரிகள். அப்புறம் நீயும்—இதி கிருந்தால், உன்னல்ல பெயருக்கு அவனால் கெட்ட பெயர் ஏற்பட்டுவிடும் என்று அம்மா...” அவள் விழிகள் பனித்து நின்றன.

“பாரதி உங்கள்னைப் பற்றி அப்மா கூட்டவாதப்படாத்திக்கிறோர்கள்?” என்றான் பாரதி.

“ஏன் பாரதி எனக்கு...”

“ஒன்றுமில்லைப் பானு. வின்பரத்தில் ஆண்களுக்கு மட்டும் என்று போடப்பட்டுவிட்டதே”

“பாரத்தேன். தோக்கு வேறு யாராவது என்று முன்னடி வந்தார்களா?”

~~~~~

“என்னைப் பற்றி என்னக்கு...”

“வீடு வாடகைக்கு...”

“வீடு வாடகைக்கு கா? என்று தூளி என்று கொண்டு வந்து தோக்கு வேறு கொடுக்கும் பாரதி என்றான் பாரதி.”

“ஏன் பாரதி எனக்கு...”

“ஒன்றுமில்லைப் பானு. வின்பரத்தில் ஆண்களுக்கு மட்டும் என்று போடப்பட்டுவிட்டதே”

“பாரத்தேன். தோக்கு வேறு யாராவது என்று முன்னடி வந்தார்களா?”

~~~~~

“என்னைப் பற்றி எனக்கு...”

“வீடு வாடகைக்கு...”

“வீடு வாடகைக்கு கா? என்று தூளி என்று கொண்டு வந்து தோக்கு வேறு கொடுக்கும் பாரதி என்றான் பாரதி.”

“ஏன் பாரதி எனக்கு...”

“ஒன்றுமில்லைப் பானு. வின்பரத்தில் ஆண்களுக்கு மட்டும் என்று போடப்பட்டுவிட்டதே”

“பாரத்தேன். தோக்கு வேறு யாராவது என்று முன்னடி வந்தார்களா?”

~~~~~

“என்னைப் பற்றி எனக்கு...”

